Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Larisa Lavric
Dosarul nr. 2r-1695/26; PIGD nr. 2-26095418-02-2r-10082026

D E C I Z I E

14 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Grigorov Evgheni, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victimele ***** și ***** împotriva lui Grigorov Evgheni, privind aplicarea mărilor de protecție împotriva violenței în familie, și s-a eliberat ordonanță de protecție a victimei violenței în familie, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond: La data de 28 iulie 2026, ***** și ***** au depus o cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pe o perioadă de 6 luni în favoarea victimelor violenței în familie prin care a solicitat obligarea lui Grigorov Evgheni: - de a-l obliga pe Grigorov Evgheni de a sta departe de locul aflării victimelor ***** și ***** la o distanță ce ar asigura securitatea victimelor, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzînd orice contact vizual cu victimele; - de a-i interzice lui Grigorov Evgheni vizita la locul de trai al victimelor; - de a-i interzice lui Grigorov Evgheni de a le contacta pe victimele ***** și ***** prin telefon, prin corespondență poștală sau prin orice alt mijloc de comunicare;

În susținerea cererii petiționarele au indicat că, se află cu Grigorov Evgheni în relație de rudenie, ***** este fosta soție, iar ***** este fosta soacră.

***** a indicat că a fost căsătorită cu Grigorov Evgheni, căsătoria fiind desfăcută în anul 2025. Din această căsătorie au un copil minor comun Grigorov Marc.

Relevă că pe întreaga durată a căsniciei, fostul soț a manifestat în mod repetat comportament de violență psihologică și control coercitiv, era frecvent lipsită de posibilitatea de a părăsi domiciliul, întrucât acesta pleca intenționat cu cheile locuinței, ulterior invoca că le-ar fi uitat, rămânînd închisă în locuință până la revenirea lui.

Notează că fostul soț manifesta o gelozie excesivă, obsesivă, izolând-o treptat de membrii familiei, cercul de prieteni, împiedicând-o să mențină relații sociale, descurajând-o să se încadreze în câmpul muncii, afirmând în mod repetat că nu este capabilă de nimic.

Ulterior divorțului comportamentul fostului soț s-a intensificat, acesta desfășurând acțiuni persistente, constante de urmărire și hărțuire, apărea în mod neașteptat în apropiere indiferent de oră. La fel, contactează în mod repetat rudele, prietenii și alte persoane din anturajul său,

comunicând în mod fals că ea are probleme de sănătate psihică și susținând că continuă să locuiască împreună, deși sunt deja divorțați. Fără acordul său s-a prezentat la sala de sport unde se antrenează, adresând antrenoarei afirmații denigratoare, ajungând inclusiv să îi contacteze soțul pentru a-i transmite aceleași afirmații. Transmite mesaje soților prietenelor sale, prezentând-o într-o lumină defavorabilă. A aflat de la un părinte al unui coleg de clasă al copilului său minor că fostul soț ar fi solicitat și primit de la acesta o sumă considerabilă de bani, sub pretextul că urmează să achite vacanța la mare pentru ea, ulterior persoana respectivă i-a cerut restituirea banilor și a amenințat-o că în caz contrar copilul va avea de suferit în cadrul instituției de învățământ. Fostul soț o contactează telefonic în mod excesiv, apelând-o de sute de ori, iar chiar și după blocarea numărului utilizează alte numere sau apeluri anonime. Totodată, utilizează copilul minor ca instrument de control și presiune psihologică asupra sa, determinându-l, în perioada în care se află la el, să inițieze apeluri video către mine la ore târzii, adresându-i întrebări privind locul unde ea se află iar dacă nu răspunde imediat este apelată în mod repetat.

De asemenea, se deplasează frecvent, inclusiv pe timp de noapte, la blocul în care locuiește ea cu părinții săi, pătrunde în scara blocului și rămâne pe hol sau în balconul comun, supraveghind cine intră sau iese din apartament.

Petiționara, ***** a indicat în cerere că resimte o stare permanentă de teamă față de fostul ginere, întrucât comportamentul acestuia este imprevizibil. Frecvent îl observă în apropierea domiciliului, în scara blocului sau în parcare, unde staționează perioade îndelungate, de regulă în locuri slab iluminate, urmărind activitățile membrilor familiei.

Totodată, afirmă că, le-a amenințat cu moartea, declarându-i: ”cine ești tu? oricum ea va fi a mea, vie sau moartă”, fapt care i-a provocat o stare gravă de teamă pentru siguranța și viața fiicei, *****. Actele de violență la care sunt supuse de agresor se caracterizează prin violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări, control coercitiv, urmărire, hărțuire și izolare.

Menționează că ultimul act de violență psihologică a avut loc la 15 iulie 2026, în jurul orei 22:00, când agresorul a pătruns în scara blocului în care locuiesc, a așteptat pe palierul unde este amplasat apartamentul, în apropierea liftului, profitând de întuneric, comportament intimidant și deliberat prin care agresorul le-a indus teamă și insecuritate.

Petiționarele consemnează că mai multe persoane apropiate cunosc situația de fapt, însă refuză să ofere declarații în calitate de martori, motivând că se tem de eventuale reproșuri din partea presupusului agresor. Cazul a fost sesizat organelor de poliție prin intermediul Serviciului Național Unic pentru Apelurile de Urgență 112, înregistrat în Registrul nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Râșcani. Ca urmare a constatării existenței unui risc iminent pentru siguranță și integritate, la 22 iulie 2026, în privința lui Grigorov Evgheni a fost emis ordinul de restricție de urgență nr. 180, pe o perioadă de 10 zile.

Cu toate acestea, pe durata valabilității ordinului, ultimul a încălcat în repetate rânduri măsurile de protecție impuse, ignorând obligațiile și restricțiile stabilite.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, s-a admis parțial cererea depusă de ***** și ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor Grigorov Evgheni. S-a eliberat ordonanța de protecție în favoarea victimelor ***** și ***** pe un termen de **3 (trei) luni** din momentul pronunțării prezentei încheieri. Nerespectarea de către agresor a prevederilor stabilite în prezenta ordonanță se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare. S-a explicat victimelor și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor

măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție. S-a remis prezenta ordonanță Inspectoratului de Poliție de la locul de trai a agresorului Grigorov Evgheni pentru supraveghere și executare imediată. S-a remis ordonanța de protecție Biroului de Probațiune Chișinău pentru monitorizare electronică.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 03 august 2026, Grigorov Evgheni a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, solicitând casarea încheierii cu emiterea unei noi decizii judecătorești privind respingerea integrală a cererii de aplicare a măsurilor de protecție față de Grigorov Evgheni.

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că instanța s-a limitat exclusiv la afirmațiile unilaterale ale intimatei, fără administrarea altor probe obiective deși imperativele legale impun victimele să argumenteze necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Notează că, potrivit art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La caz, atât în cererea formulată de către *****, cât și de către *****, se subliniază faptul că pretinsul agresor, Grigorov Evgheni a manifestat în privința acestora acțiuni care se încadrează în categoria violenței psihologice și anume: a) în privința Nataliei Grigorov (în formularea prezentă în cerere) - control coercitiv, împiedicarea părăsirii domiciliului prin reținerea cheilor de acces la bunul imobil, gelozie, izolare de alți membri de familie și prieteni, crearea de impedimente în realizarea profesională, implicarea în viața personală. b) în privința Svetlanei Malaş (în formularea prezentă în cerere) - intimidare sub forma urmăririi activităților zilnice, din locuri aflate în apropierea domiciliului, amenințare cu moartea, exprimări necenzurare, luare în derâdere.

Relevă că, inclusiv instanța de fond a stabilit că se constată o bănuială rezonabilă în privința faptului că petiționarele ***** și ***** au fost supuse agresiunii din partea fostului soț și ginere, Grigorov Evgheni, manifestată prin violență psihologică.

Astfel, niciuna dintre pretinse acțiuni și comportamente ale subsemnatului, în ipoteza în care au fost întreprinse sau manifestate în realitate, nu se încadrează în categoria violenței fizice, respectiv simplele declarații ale victimelor nu pot fi considerate suficiente pentru admiterea cererii și aplicarea măsurilor de protecție.

La caz, luând în considerație caracterul violenței pretins a fi aplicate de către Grigorov Evgheni în privința pretinselor victime, urma ca cererea privind eliberarea ordonanței de protecție, să fie una motivată și susținută prin dovezi.

Subliniază că actele anexate la cerere (chestionare, rapoarte, note informative) au la bază doar declarațiile subiective ale intimatelor, fără un aport juridic veritabil.

În condițiile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă și ale Legii nr. 45/2007, sarcina probei revenea intimatelor, care nu au prezentat nicio dovadă pertinentă (capturi de ecran, declarații de terți, desfășurătoare de apeluri) care să confirme pretinsul caracter excesiv al apelurilor, mesajele denigratoare sau urmărirea. Interacțiunile telefonice au fost dictate exclusiv de interesul copilului minor comun.

Totodată, recurentul califică drept speculativă și nefondată acuzația privind pretinsul împrumut de bani de la un coleg de clasă de 9 ani al fiului minor, având în vedere lipsa dovezilor (numele părintelui, suma, data) și incapacitatea de exercițiu a unui minor la această vârstă, afirmația fiind făcută din răzbunare.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să confirme o situație critică în sensul Legii nr. 45/2007, hotărârea instanței de fond este lipsită de temei juridic, impunându-se admiterea recursului.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea intimatelor privind aplicarea măsurilor de protecție, ca fiind neîntemeiată.

I. III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, având în vedere că, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, recurentul Grigorov Evgheni a depus recurs la data de 03 august 2026, Colegiul constată respectarea termenului legal de depunere a cererii de recurs.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatelor și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul și să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările

stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(2/1) Cod de procedură civilă, (1) Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; i) interzicerea de a păstra și a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2/1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2/3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (3) **Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 6 luni.**

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: **violență în familie** – **acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în

privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violență fizică -** vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar; **violență psihologică** – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecți ai violenței în familie** sânt agresorul și victima membri ai aceleiași familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul şi victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sânt: **a) în condiția de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii;*

b) în condiția de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violență în familie și să solicite protecție.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În această privință, Colegiul civil, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcute de părți în fața instanței de fond și în recurs, constată după cum urmează:

Petiționara, ***** și agresorul, Grigorov Evgheni sunt foștii soți, căsătoria acestora fiind desfăcută de Serviciul stare civilă Botanica mun. Chișinău la 15 august 2025, fapt ce se confirmă prin certificatul de divorț anexat la dosar (f.d.12), iar petiționara, ***** este mama, *****.

Prin urmare, deși între părți a intervenit desfacerea căsătoriei la 15 august 2025 și aceștia nu mai conlocuiesc, aceștia păstrează calitatea de subiecți ai violenței în familie în sensul legii, deoarece legătura de filiație (copilul comun) subordonează pretinsul conflict prevederilor art. 3 alin. (2) lit. b) a legii nominalizate supra.

Din conținutul **plângerii și procesului-verbal privind actele de constatare** (f.d. 21-26) se atestă că, la 17 iulie 2026, petiționara ***** a solicitat intervenția organelor de poliție invocând urmărirea și hărțuirea, din aprilie 2025, de către fostul soț Grigorov Evgheni.

Conform **notei informative** emisă de Centrul de Justiție Familială al Poliției din 22 iulie 2026, petiționarei ***** i-a fost acordată asistență psihologică în criză în urma adresării repetate. În cadrul ședinței, petiționara ***** a relatat că este supusă abuzului psihologic din partea fostului ginere Grigorov Evgheni, caracterizat prin apariția acestuia în scara blocului: stă în întuneric și apare imprevizibil sau stă în fața blocului pe scaun, parchează mașina în parcarea privată a blocului și nu pleacă, lasă mașina acolo. Toate aceste comportamente sunt sistematice. La fel, o sună și transmite mesaje pentru fiica sa, fosta lui soție. Dacă este la plimbare cu fiica o agresează, numește necenzurat în prezența și a copilului minor. La intenția sa de a o proteja pe fiică fostul ginere ripostează, devalorizând rolul mamei în viața fostei soții („cine sunteți voi?, **ea este a mea și va fi a mea, ori vie ori moartă**"). Toate acestea afectează semnificativ starea emoțională și fizică a ei, prezintă stare de anxietate, tensiune, frică de a ieși la plimbare seara sau în scara blocului, nu simte siguranța în propria casă. De asemenea, psihologul a remarcat că beneficiara a manifestat un șir de emoții negative: rușine, neputința, autoblamare, sentiment acut de culpabilitate, descurajare, dezamăgire, confuzie, oboseala, dificultăți de a vedea soluții din situația dată, blocaj în situație, iar în timpul relatării momentelor dificile au fost observate respirație grea, încordare, oftat, nod în gâd, griji mărite față de prezent și viitor, oboseală, anxietate, lacrimi, simptome care evidențiază prezența unui nivel înalt de anxietate și stres. S-a recomandat aflarea constantă a dnei ***** într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața și securitatea personală și consiliere psihologică de durată, cu scopul de eliberare a fricii și a anxietății, de dezvoltare a încrederii în forțele proprii. (f.d. 17-18)

Conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 22 iulie 2026, anexat la cerere, s-a atestă că ***** este supusă actelor de violență psihologică, fiind mereu urmărită, luată în derâdere, amenințată verbal, nivelul de risc fiind apreciat ca unul scăzut. (f.d. 13-16)

Evaluarea petiționarei, *****, efectuată de Centrul de Justiție Familială al Poliției tot la, 22 iulie 2026, a stabilit un nivel de risc ridicat. Psihologul a constatat că, abuzul psihologic este caracterizat prin folosirea limbajului necenzurat și jignitor, ce lezează demnitatea, intimidare, devalorizare, batjocură (ești o proastă), manipulare și amenințare atât verbal cât și prin intermediului rețelelor de socializare, fostul soț având un comportament de control și persecuție ce se manifestă prin apariția la locul de muncă, în sala de sport, în casă, pe scara blocului („stă în întuneric în fața ușii"), sună și întreabă sau denigrează în fața prietenilor, rudelor, sau oameni necunoscuți, avocatul. Nu respectă graficul de întrevedere cu copilul de comun acord, poate să vină pe neașteptate sau să refuze întâlnirea cu copilul („da ce ai avut planuri"). Comunicarea are intenția de a provoacă și pune presiune, negarea evenimentele și a comportamentului său, minimalizând impactul. În căsătorie la fel a fost supusă abuzului psihologic și economic. La fel, s-a reținut manifestarea de către ***** a emoțiilor negative cum ar fi rușine, neputință, autoblamare, sentiment acut de culpabilitate, descurajare, dezamăgire, confuzie, oboseală, dificultăți de a vedea soluții din situația dată, blocaj în situație. Iar în timpul relatării momentelor dificile, au fost observate respirație grea, încordare, oftat, nod în gâd, griji mărite față de prezent și viitor, oboseală, anxietate, lacrimi - simptome care evidențiază prezența unui nivel înalt de anxietate și stres. Ținând cont de vulnerabilitatea și starea psiho-emoțională, dar și de gravitatea evenimentelor declarate la care a fost supusă s-a recomandat aflarea constantă într-o atmosfera securizată, pentru a evita crearea de riscuri privind viața și securitatea personală. Consiliere psihologică de durată cu scopul de eliberare a fricii și a anxietății, de dezvoltare a încrederii în forțele proprii, de identificarea a resurselor interioare. (f.d. 32-33)

La 22 iulie 2026, urmare a evaluării riscurilor pentru integritatea fizică/psihologică a victimelor, determinate de comportamentul agresorului, fiind atestată o bănuială rezonabilă de pericol iminent ridicat de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința Svetlanei Malaș și *****, **Inspectoratul de Poliție Râșcani al DP mun. Chișinău a emis ordinul de restricție de urgență nr.180, pentru un termen de 10 zile**, în privința lui Evgheni Grigorov. (f.d. 30-31)

Din explicațiile victimei *****, rezultă că, după instituirea restricțiilor prin ordinul de restricție de urgență nr.180 din 22 iulie 2026, agresorul a continuat să o urmărească, expediindu-i mesaje de pe telefonul copilului minor. Grigorov Evgheni nu a negat că în perioada indicată de petiționară se afla în regiunea frontierei de stat, în punctul de trecere Leușeni, dar a menționat scopul aflării lui în respectiva regiune este o cafenea care o iubește și el și copilul.

Prin cererea depusă, petiționarele ***** și ***** au solicitat aplicarea măsurilor de protecție împotriva fostului soț și, respectiv, ginere, invocând acte de violență psihologică manifestate prin control coercitiv, urmărire și hărțuire.

În acest context, instanța de recurs reține că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauzele privind violența domestică, drepturile agresorului nu pot prevala asupra dreptului victimei la viață și la integritate fizică și psihică. Fenomenul violenței în familie depășește sfera unei simple dispute private, constituind o problemă de interes public ce impune o intervenție promptă și eficientă din partea statului (*a se vedea Cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02, Hotărârea din 9 iunie 2009*).

Totodată, Colegiul precizează că actele de violență în familie se produc, de regulă, în absența unor martori direcți, generând dificultăți majore în materie de probațiune, raționament

din care, în ipoteza existenței unui pericol iminent de violență fizică, dispozițiile art. 278[6] alin. (3) din Codul de procedură civilă consacră un standard simplificat, stabilind că însăși declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție.

Corespunzător, deși în cazul violenței psihologice aplicarea măsurilor de protecție necesită o apreciere mai complexă a probatoriului, susținerea recurentului potrivit căreia faptele reclamate ar fi neprobate și bazate pe alegații pur speculative este neîntemeiată întrucât violența psihologică reclamată de victime rezultă din coroborarea declarațiilor acestora cu **evaluările psihologice din 22 iulie 2026**, efectuate de Centrul de Justiție Familială al Poliției, care au stabilit în privința intimatei, *****, un nivel de risc ridicat, iar în privința ambelor intimate existența unor simptome severe de anxietate, stres acut, neputință și blocaj emoțional cauzate de persecuția continuă. Aceste acte de specialitate au analizat direct starea psiho-emoțională a intimatelor și au confirmat existența unui tipar comportamental coercitiv și de persecuție exercitat de recurent.

În același timp, caracterul sistematic al acțiunilor de urmărire și hărțuire rezultă din chestionarele de evaluare a riscului, procesele-verbale ale organelor de poliție, precum și din **ordinul de restricție de urgență nr. 180 din 22 iulie 2026 emis de IP Râșcani** ca urmare a constatării directe a unui pericol iminent.

Dintr-o altă perspectivă, Colegiul reține că acțiunile recurentului, prezența repetată și nejustificată în proximitatea domiciliului intimatelor, supravegherea din spații neiluminate, limbajul agresiv, amenințările și încercările de manipulare prin intermediul copilului minor depășesc limita unor simple divergențe survenite în urma desfacerii căsătoriei. Asemenea fapte se încadrează în noțiunea de violență psihologică, definită de art. 2 din Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, generând o stare obiectivă de pericol iminent pentru integritatea psihică a victimelor.

Continuarea acțiunilor de hărțuire de către recurent chiar și după emiterea ordinului de restricție de urgență confirmă perseverența acestuia în conduita abuzivă și justifică necesitatea menținerii măsurilor de protecție pentru termenul de trei luni, soluția primei instanțe fiind proporțională și necesară pentru garantarea drepturilor fundamentale la siguranță personală și integritate psihică, protejate de lege.

Astfel, din cele ce preced, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului precum că nu a aplicat violență asupra intimatelor, în condițiile în care din actele cauzei se constată contrariul.

Prin urmare, instanța de fond a avut motive suficiente de a deduce faptul că ***** și ***** sunt victime ale violenței în familie care urmează a fi protejate de stat prin intermediul instituțiilor de drept, căruia îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectarea vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, iar Grigorov Evgheni este persoană violentă care urmează să fie limitată în drepturile sale.

Totodată, instanța de recurs consideră corectă instituirea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 zile, fiind un termen rezonabil și echitabil în raport cu circumstanțele specifice ale cauzei, în vederea asigurării protecției victimelor violenței în familie, pentru corectarea și prevenirea altor acțiuni de violență din partea agresorului Grigorov Evgheni, motiv pentru care Colegiul constată legalitatea și temeinicia încheierii judecătorești și a ordonanței de protecție emise de prima instanță.

În același timp, Colegiul judiciar reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care statuează că, conceptul vieții private include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, care este de obligația Statului să o protejeze, chiar dacă pericolul vine urmare a acțiunilor altora. În acest sens, ele trebuie să mențină și să aplice în practică un

cadru legal corespunzător care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea persoanelor private (a se vedea *X și Y c. Olandei*, citat *supra*, §§ 22 și 23; *Costello-Roberts c. Regatului Unit*, 25 martie 1993, § 36, Seria A nr. 247-C; *D.P. și J.C. c. Regatului Unit*, nr. 38719/97, § 118, 10 octombrie 2002; *M.C. c. Bulgariei*, nr. 39272/98, §§ 150 și 152, CEDO 2003-XII; *A c. Croației*, nr. 55164/08, § 60, 14 octombrie 2010; și *Hajduová*, citat *supra*, § 46).

Astfel, anume statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, obligațiile pozitive includ pe de o parte adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni și pedepsi maltratarea din partea persoanelor private și pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci când se cunoaște despre un risc iminent de maltratare a unei persoane particulare sau când maltratarea a avut deja loc, astfel acordând-i o protecție victimelor și pedepsindu-i pe cei responsabili de rele tratamente (a se vedea § 56 din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Eremia ș.a. contra Republicii Moldova).

Mai mult, măsurile de protecție dispuse au un caracter preventiv și temporar, fiind instituite tocmai pentru a preveni agravarea situației de conflict și pentru a asigura protecția efectivă a victimei, fără a presupune stabilirea vinovăției definitive a recurentului. În aceste condiții, susținerile recurentului referitoare la lipsa probelor sau la caracterul disproporționat al măsurilor nu pot fi reținute, atât timp cât instanța a constatat existența unei stări de pericol justificată de circumstanțele cauzei și de necesitatea respectării dreptului victimei la securitate și integritate psihică.

În consecință la examinarea cererii menționate, instanța de fond a aplicat corect legislația, a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și în final a emis o soluție justă și întemeiată.

Totodată, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat motive care să constituie temei de casare a încheierii și ordonanței de protecție supuse recursului.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că, **nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs**, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, **respinge recursul declarat** împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentului vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a

respinge recursul declarat și a menține încheierea și ordonanța de protecție emise de instanța de fond.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Grigorov Evgheni.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, prin care fost admisă parțial cererea depusă de victimele ***** și ***** împotriva lui Grigorov Evgheni, privind aplicarea mărilor de protecție împotriva violenței în familie, și s-a eliberat ordonanță de protecție a victimei violenței în familie.

Decizia instanței de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan